

ת"פ 54696/06/17 - מדינת ישראל נגד ריאד אבו שנדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 54696/06/17 - מדינת ישראל נ' אבו שנדי
24 אוקטובר 2019

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו
בענין מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פמ"מ, עו"ד קרן ענבר

נגד

ריאד אבו שנדי

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד ד"ר גיל עשת

גזר דין

הרקע וכותב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 [חוק העונשין], ועבירה של בניהга בשכrotein, לפי סעיף 62(3) יחד עם סעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. בטרם החלו להשמע הוכחות בעניינו, הודה הנאשם בעובדות כתוב האישום והורשע בעבירות המיחסות לו, לאחר שהצדדים הגיעו להסדר טיעון, בעקבות הליך גישור שהתנהל לפני מותב אחר. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים חלק מרכיבי העונש, והם: מסר בפועל בן 4.5 שנים, מסר על תנאי כפי שקבע בית המשפט, פיצוי למשפחה הקורבן בסך 100,000 ₪ וכן פסילת רישיון נהיגה. משך הפסילה לא הוסכם, וכל צד חופשי בטיעונו בענין זה. עוד הוסכם שהמאשימה מתוורר לפסילה מותנית. הובהר כי הפקדת סך של 50,000 ₪ מתקע סכום הפיצוי היא תנאי לכינסתו לתוקף של הסדר הטיעון (ויתרת הפיצוי תחולק לתשלומיים). ואולם, חרף ארוכות שניתנו לענין זה, לא עלה בידי הנאשם לעמוד בהפקדה כולה, אלא רק ב-15,000 ₪, וזאת עקב קשיים כלכליים. בעקבות זאת, הגיעו הצדדים להסכמה עונשית חדשה, לפיה יטענו לעונש באופן "פתוח".

3. על פי כתוב האישום שבו הודה הנאשם, החל מיום 24.2.17 או סמוך לכך, עobar לתאונת המתוארת בכתב האישום, לא ישן הנאשם כלל ובילה עם חברי. בהמשך, ביום 25.2.17, סמוך לשעה 07:00, נהג הנאשם ברכב מסווג מזדה בכביש 4, מכיוון דרום לצפון, כשהוא שיכור, שכן בגופו נמצא תוצר חילוף של החומר הפעיל בקניביס בריכוז של 92 mg/ml.

אותה עת, רכב **דניאל רם ז"ל** [**דני או המנוח**] על אופניים בשול הימני של הכביש, מכיוון דרום לצפון, ביחד עם ארבעה רוכבי אופניים נוספים. אותה עת היו תנאי הדרך במקום כדלקמן: (א) כביש אספלט ישר, יבש ותקין; (ב) שני נתיבים לכל כיוון. מסלולי הנסיעה מופרדים על ידי אי תנועה בניו; (ג) מזג אוויר נאה, אור יום ראות טובות; (ד) שדה ראייה בכיוון

עמוד 1

נסיעת הנאשם פתוּח לפנֵים למרחֵק של 300 מטרים לפחות; (ה) מהירות מותרת 90 קמ"ש; (ו) רוחב השול כ-4.2 מטרים.

ה הנאשם נהג בנתיב הימני, ובגיעו לkilometer 151 בכביש, סטה הנאשם עם הרכב, חדר לשול למרחֵק של כ-1.6 מטר ופגע בעצמה עם חזית הרכב בחלק האחורי של האופניים. כתוצאה מה תאונה נפגע המנוֹח משמשת חזית הרכב ומג郝 הרכב, והואпал למרחֵק של כ-50 מטרים. הוא נפגע באופן קשה מאוד ומתוֹן נקבע במקום, או סמוך מיד לאחר מכן.

במעשיו המתוארים לעיל, נהג הנאשם בפזיות ומתח קלות דעת לתוכאות מעשי, תוך שהוא נוטל בצורה מודעת סיכון בלתי סביר למשתמשים בדרך, עת נהג ברכב כשהוא שיכור, תחת השפעת סם מסוכן, מבלי שישן כלليل עובר לתאונה, ובכך גרם במעשה אסור למוֹתו של המנוֹח.

טייעוני הצדדים לעונש

בקשה להגשת דוח הבחן כראיה לעונש

4. בפתח הדיון בקש ב"כ הנאשם להגיש כראיה לעונש את דוח הבחן, רס"ב גבריאל סעדה. הסגנון טען כי בקשרו נופלת בגדירו של סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין, וכי מדובר בראיה שאינה סותרת את הוודתו של הנאשם בכתב האישום. לדברי הסגנון, הדוח מראה שה הנאשם אمنם סטה אל תוך השול במידה הכתובה בכתב האישום, אך הפגיעה במנוֹח הייתה בנקודה קרובה יותר לפס הצחוב, מאשר מלאה החירגה אל תוך השול. ב"כ המאשימה התנגדה להגשת דוח הבחן וטענה שחרף טענת הסגנון כי אין מדובר בראיה שסותרת את האמור בכתב האישום המתוֹקן, בפועל מדובר בראיה שסותרת להפחית מידת אשמו של הנאשם, תוך הטלת מידת מسوימת של אשם תורם על המנוֹח. מעבר לכך, טענה התובעת, כי הבקשה לא עלתה עד היום, חרף קיומם של מגעים ממושכים בין הצדדים ודוחיות חוזרות ונשנות של מועד שמייעת הטעונים לעונש. בהחלטתי בעניין זה קבעתי כי אין מקום להיעתר לבקשתה, מאחר שדוח הבחן הוא מסוג הריאות המורכבות והדורשות הסבר, כאשר בדרך כלל אין השופט יכול לרדת למלא המורכבות שככל הדוח מבלי לשמעו את עדות הבחן. חרף טענת הסגנון כי אין בכוונתו לפגום במידת ההודאה של הנאשם, הרי שמדובר בפרט שאינו מופיע בכתב האישום והסגנון בקש שבית המשפט ילמד ממנו לגבי רשלנות מסוימת של המנוֹח, אשר - לטענתה הסגנון - לא נהג בהתאם למלא חובותיו לפי תקנות התעבורה. עניין זה צריך, לדעת הסגנון, להשפיע על העונש. לנוכח זאת, לא קיבלתי את הטענה כי מדובר במקרה שלאליה התכוון סעיף 40(ב)(1), כאמור - לא התרתתי את הגשתה.

טייעוני המאשימה

ראיות המאשימה לעונש

5. מטעם המאשימה, הוגש גילין רישום התעבורה של הנאשם (עת/1), הכול 15 עבירות תעבורה (שתי פרטנה בהמשך במסגרת טיעוני המאשימה לעונש), וכן העידו בני משפחת המנוֹח, כפי שיפורט להלן.

גב' כלנית רם, רعيיתו של המנוֹח, פתחה במשפט "כל המאבד נפש אחת מן העולם - מעלה עליו כאלו איבד עולם מלא", ושיתפה בכך שدني היה עבורה ובעור משפחתם עולם ומלאו, וכי אין מילים שכוכ奸 לתאר את היגון והכאב שלהם עמוד 2

בעקבות הטרגדיה שפקדה אותם. כלנית ספירה שדני שימוש כעוגן שלה והיוה מודל לאדם ערci, מוסרי, אוהב האדם והארץ, שסיע לכל מי שנזקק לכך ותרם למולדת ולקהליה, ואף שימוש בכח'ל בשירות סדר ובAMILאים. היא הביאה מדבריו של ראש מועצת פרדסיה, טל גורקי, שכתב על דני שהוא מעמדו התווך של מתנדבי פרדסיה, וכן ציטטה Shir Shachia כתוב עליו. כלנית ספירה כי ביום האסון נפטר בור שחור בח'יהן של שלוש משפחות. שלושת הבנים שלהם איבדו אבא נוכח ומשמעותם עבורם, בתקופה חשובה בח'יהם: בנם הבכור היה אז בן 24 אחרי "הטיול הגדול" (שצעירים רבים נהוגים לעשות לאחר השירות הצבאי - מ.ב.נ), בנם האמצעי היה מספר חדשם לפני שחזרו משרות סדר בכח'ל, ובנם השלישי היה עוד לפני בר המצוואה. כלנית ספירה כי נגזר מהם "אבא של חוקים", אבא של שיחות והתייעצות, אבא של טיולים, קומזץ ולינה על חוף הים, ש לימד את ילדיו את אהבת הארץ "דרך הרגלים". כלנית ספירה כי דני היה כל עולמה, הנפש התאומה שלו ומקור כוחה, ונגזר העתיד המשותף שתיכנו ייחד. היא ודני היו יחד מגיל 15, במשך 37 שנים עד לאסון הנורא שנגרם ברגע. האסון הביא לתוצאות קשות של אובדן ושרבר, חוסר יכולת לتفكק, חרדות ודיכאון וכל פינה בבית מזכירה שדני איןנו. עוד ספירה שבמציאות שנכפתה עליהם אין להם שגרת חיים, וכן השתפה בתמודדות היומיומית של בנה בן ה-11, שהוו אובדן אלים של אב, שהוא דמות משמעותית יותר עבורי. לדבריה, התמודדות הכלכלית קשה למשפחה, מאחר שדני היה המפרנס העיקרי בבית. לסימן אמרה כלנית, כי נהייה ברכב תחת השפעת סמים מהוות זלזול בח'י אָדָם, וכי היא שמה את מבטחה בבית המשפט שיעשה משפט צדק עם האיש שגזר את חייו של דני ואת חייהן של שלוש משפחות, והוא מקווה שימוצעה עמו הדין.

גב' ציפוי פידר, אחוטו של המנוח, פתחה את דבריה בפניה לנאשם באומרה שלrocט האופניים שהרג יש פנים ויש שם. שמו דני והוא אחיה הגדל, הבן הבכור במשפחה. ציפוי מנתה את כל שמות בני המשפחה, שטובלים וכואבים את האובדן הכבד "מזה שנתיים, שלושה חודשים, ושלושה ימים". ציפוי ספירה כי בזמן האסון הייתה בצומת מרחק של 17 עמודי תאורה (כהגדرتה) מהמקום שבו נהרג אחיה. היא ראתה סרט אדום לבן שחסם את הכביש, ואمبולנס, ועוד לא הבינה כי חייה וח'י בני משפחתה השתנו ללא היכר. אחר כך הודיעה לה על כך, והוא הלכה להודיע להורייה. היא העידה שאימה צעה כמו חייה פzuעה בטבע, ואביה נפל בשקט על הספה. ציפוי אמרה שבחרה לספר בבית המשפט על השינוי הגדל שהחל בח'י הוריה. אימה הפסיקה לעבוד, הפסיקה לבשל ולנקות, הפסיקה להשיקות את הפרחים שלה, הפסיקה לפגוש חברים ולבנות, הפסיקה לח'יר, הפסיקה לחיות. אימה סובלת מכאבים, מהתקפי חרדה, ומ齐יה במצב של פוטט פטראומה. היא לוחחת כדורי הרגעה על בסיס קבוע, מבקשת شيئا' לה לשכב במיטה כל היום, אבל אביהם לא מותר לה, ומסיע אותה בכל בוקר למרכז יום בבית החולים הפסיכיאטרי בפרדסיה, ומחייב אותה הביתה בצהרים ומטפל בה. ציפוי ספירה שאביה אינו ישן בלילה, אבל מנסה "למשור" קדימה, וכשהוא נשבר, הוא בא אליו ובוכה. הוא אומר שאינו יכול לראות את אימה בסבל ובקשי, וכי הוא מתגעגע לדני ולהלוואי שהוא נכנס לפטע בדלת. היא ציינה, כי מאז שדני איןנו, בيتهاם של הוריהם כבר אין צבע, אין ריח של אוכל, אין קולות של שמחה, אלא שקט. להוריים קרה הנורא מכל, ובכל רגע ביום הם מחכים שדני יוחזר.

גב' אליה רם מיכאלி, אחוטו של המנוח, אמרה כי המעד הזה בבית המשפט הוא אחד הרגעים הקשים בח'יה, וכי מעולם לא חלמה שתאלץ להעיד במשפט זהה. היא אמרה כי לפני שנתיים, ושלושה חודשים, ושלושה ימים, הפכה לנכה, כהגדرتה "נכחות של הלב", נכות שלא רואים או שומעים אותה, אלא מרגשים אותה עמוק בלב, בכל הגוף והנפשה, ושעם הזמן זה רק נעשה יותר כאב ועצב. אליה ספירה כי חרב הזמן שחלף, היא עדין לא מאמינה שלא תראה עוד את אחיה דני וכי לפעם היא לוחחת את הטלפון כדי להתקשר אליו וזכורת שאין לה למי. אליה ספירה שהיא מדפדת בין תמנונות חתונתה ותויה איפה דני, היכן תמנונת מחויכים ומחובקים, וזה היא נזכרת שהוא לא היה. בשרות החתונה היא מחפשת את דני על הרחבה, אבל הוא לא שם, ולא בשום מקום אחר. בשבת 25.2.17 דני יצא לרכיבה ולא חזר, ממש שהנאשם דرس אותו, ובכך סיים את חייו ואת חייהם של אנשים נוספים. אליה ספירה כי דני היה אחיה הגדל, וכך אשר נולדה הוא התגיים לצבאי, ולנוכח פער הגילים הגדל בינם נוצרו ביניהם יחסים כמו של אב ובתו. לדבריה, דני היה אבא

במהותו - אחראי, נאמן, מוביל, תומך, אוהב, נוכח בכל רגע, וחבר. דני היה עומד התווך של המשפחה. שאלת ליבנה כאחות קטנה, שרצה להיות קרויה לאחיה הגדול ומעורבת בחיו - התנפוצה,ומי שגרם למותו נדרש לשלם על אף. אליה אמרה כי לעלות על הכבש עייף וחתת השפעת סמים זה הנורא מכל. היא אמרה שהנאשם החירב את עולם, ולקח מהם את היקר מכל, והותרים ניכם. עוד שיתפה כי מזה שנתיים הוא מטופלת אצל פסיכולוגית, וכי האובדן העצום הותיר אותה משקעים וחרדות. עוד צינה כי לצערה, מתרבים המקרים שבהם נהגים עולים על הכבש בשכירות וחתת השפעת סמים או שדעתם מוסחת על ידי הטלפון הננייד, והם נהגים בתחששה של "לו זה לא יקרה". לדבריה, האשליה הזו ש"י הינה בסדר" פוגעת באנשים חפים מפשע, שבסך הכל רוצחים לחזור הביתה בשלום מהרכיבה, מעבר החציה, מנסעה ברכב, ואף הורגут אותם. עוד אמרה שתמורות הנרגזה הזו זעקה לשינוי, ואנשים צריכים להבין שמדובר בח"י אדם, ביקר מכל, וכי לטיעויות הללו יש מחיר כבד. לא עלה על הדעת שאדם ינהג כך ולא ימצאו אליו את מלאו חומרת הדין. אחיה היקר דני לא יחזור,ומי שגרם למותו נדרש לשלם על אף.

טייעוני המאשימה לעונש

6. התובעת צינה כי הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שככל הסכמה עונשית, אך כאמור, בסופו של יום לא עמד בתשלום הפיזי שהוא תנאי להסדר, ומשכך הצדדים טוענים לעונש באופן פתוח. התובעת בקשה לקבוע כי בנסיבותיו של תיק זה מתוחם העונש הראו נע בין ארבע לשבע שנים מאסר, והפנתה לפסיקה, שאליה ATIICHIS בפרק הדין וההכרעה.

התובעת הדגישה, כי קשה להפריז בחומרתן של נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם נהג בשכירות, כאשר בגפו תוכר של חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנאביס בריכוז של 92 מ"ג, וזאת לאחר לילה שלם ללא שינה שבו בילה עם חברים. התנהגות זו מושלה, כהגדرتה, לסייע עם אקדי ברכבי העיר וירן לכל עבר - התנהגות שאף כונתה בפסקה "פצצה מתתקתקת". עד הבירה התובעת, כי אין כל אשם תורם בהתנהגותו של המנוח או בתנאי השטה: מדובר בנסעה בשעה 00:07 בבוקר בכביש 4, הראות הייתה טוביה והמנוח רכב חלק מדבוקת רוכבי אופניים, שנitin להבחן בה בנקל, קרי: מכלול הנسبות מעדים את מידת אחוריותו של הנאשם בجرائم התאונת הקטלנית.

התובעת טענה כי בתיקים של עבירות תעבורה ככלל, ובעבירות של נהגה בשכירות בפרט, שהוגדרו בפסקה כ"מכת מדינה", הצורך בהרטעת הרבים הוא שיקול מרכזי וחשוב, עניישה ממשמעותית עשויה לחולחל ולהרטיע חלק מן העבריים הפוטנציאליים, ובכך להציג חי אדם.

התובעת עטרה למקם את הנאשם באמצע המתחם, לאור עבורי התעבורת, הכולל 15 הרשעות בעבירות תעבורה, ובהן עבירות של תאונת דרכים, נהגה בזמן פסילה, אי-ציות לתמרור עצור וכן נהגה בחסור זהירות. חלק מההעבירות בוצעו סמוך לפני האירוע, וכל זאת למן מועד הוצאה רישיון הנהיגה בשנת 2007 ועד היום. לעניין נהיגה בזמן פסילה שבוצעה ביום 28.7.17, אחרי האירוע מושא התקין דן, הדגישה התובעת, כי הנאשם פעל בעזות מצח יוצאת דופן, עת נתפס נהג ברכב, בעודו פסול לנוהga במסגרת התקין הנוכחי, וזאת שבוע בלבד לאחר שרישונו נפסל עד לתום ההליכים, וחמשה חודשים נוספים אחורי התאונת הקטלנית דן. התובעת טענה כי מדובר בהתנהלות עברינית, המUIDה כי הנאשם כלל לא הפנים את הלקח ולא הורטע מההתוצאות הקשות שלhn גرم בתאונת, וכן מלמדת על הזלזול שהוא רוחש לחוק ולרשויות האכיפה. התובעת בקשה כי עונש הפסילה בתיק שבעניינו ניתן במצבה לפסילה שהוטלה על הנאשם בתיק מושא האירוע ביום 28.7.17.

עוד צינה התובעת, כי ההחלטה קבעה שמשקל נסיבותו האישיות של הנאשם שולי, וכי מרכז הכבד צריך להינתן לנזק שנגרם בתאונת ולגורם ההרעה. עוד נטען, כי הودית הנאשם אמן נזקפת לזכותו, והוא אחד השיקולים שבגינם אין התביעה עותרת לעונש חמור יותר, אך היהודיה אינה חוזת הכל ויש להעניק לה משקל מוגבל. אשר לחילוף הזמן, צינה התבעת כי התאונת אירעה בשנת 2017 וכتب האישום הוגש לאחר זמן לא רב, ובמשך שנה שלמה ניתנה לנאשם הזדמנויות לשלים פיצוי שלא עמד בו.

סבירמו של דבר, התביעה עתירה, כאמור, למיקום הנאשם באמצע מתחם הענישה, וכן לרכיבים נוספים של מאסר על תנאי, פסילת רישון הנהיגה במשך 20 שנה, פסילה על תנאי, פיצוי גבוה למשפחתו של המנוח, וקנס.

טייעוני ההגנה

ראיות ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם הגיע מטעמו את המסמכים הבאים: אישור מטעם המוסד לביטוח לאומי, שלפיו הנאשם הוכר כמי שאיבד כושרו להשתכר באופן חלקו בשיעור של 65% נכון לצמיהות (**ענ/1**), מכתב מטעם הרופא המטפל של הנאשם ב��ופת החולים, בעניין הטיפולים שעבר בעקבות ירי ברגלו בשנת 2013, תלושי משכורת של הנאשם מחודשים פברואר עד אפריל 2019 (**ענ/2**), המעידים כי הוטל עיקול על משכורתו, וכן אישור על תשלום פיצוי בסך 15,000 ל"ח שהפקיד הנאשם (**ענ/3**).

טייעוני ההגנה לעונש

8. הסגנור צין כי הנאשם גיס חלק מסכום הפיצוי למשפחחת המנוח, אך לנוכח יכולותיו הכלכליות הדלות והטלת עיקול על חשבונו, בעקבות תביעה של "קרנית" שהוגשה נגדו בגין התאונת, לא עלה בידו לשלם את יתרת הפיצוי. עוד ציין, כי לנאשם אף אין קרוביים שכולים לסייע לו בגין סכום הפיצוי הגבוה.

הסגנור מסר כי הנאשם, בן 29 תושב כפר קרע, נטוול עבר פלילי וכי בגיןו לטענת ב"כ המאשימה, הוא נעדר דפוסים עבריים. הנאשם הודה באחריותו לתאונת דרכים הקטנית ובכל פרטיו כתוב האישום, והביע צער על האירוע הטרגי והוביל הרב שנגרם למשפחחת המנוח. אשר לנסיבותו האישיות של הנאשם: צוין כי מדובר בבחור צעיר, הsofar מבעה רפואית ברגלו עקב אירוע ירי ומазה הוא גורר רגלו, נוטל בקביעות משככי כאבים ואף נקבעה לו דרגת נכות קבואה מהמוסד לביטוח לאומי. הנאשם הוא הבכור מבין שלושה אחים והוא מתגורר עם אמו, שאינה עובדת. האב עזב את הבית כשהנהאם היה בן שש ומתוך עמו הקשר, והנאשם נאלץ לסייע בפרנסת המשפחה מגיל צעיר. לפני התאונת עבד הנאשם בשטיפת מכוניות ובעקבות התאונת לא עבד תקופה ממושכת, ובשנה שעברה הועסק בתפקיד פקידותי במחסן של "המשביר לצרכן".

הסגנור טען, כי אין מחלוקת שהנאשם נהג בשכורות, וכי מדובר בנסיבות מחייבת, עם זאת, הדגיש כי לא מיוחסת לנאשם נהיגה בנסיבות מעל למותר, וכי למעשה התאוננה נגרמה בשל סטייתו לשולי הכביש, עניין שיכול להיגרם גם בשל אובדן תשומת לב נקודתי ולאו דווקא בשל החלטה מודעת להפר כלל תעבורתי. עוד נטען, כי מנתווי כתוב האישום, עולה כי השול הוא ברוחב של 2.4 מטר וכי הרכב סטה לתוכו השול בשיעור של 1.6 מטר, ומשכך יש לקחת בחשבון שגם המנוח

היה רוכב בצד הימני של השול והיה קרוב למטר רוח, ולא לצד רוכב נוסף, כעולה מהראיות, יתכן שה תאונה הייתה נמנעת, אף שהודגש כי אין בכך כדי להפחית אחראיתו של הנאשם לתאונת. עוד טען הסגנור, כי התופעה של רכיבת אופניים בשולי הדרך בכיבושים מחרימה מעמידה, לעיתים קרובות, את הרוכבים בסיכון מיטירים. הוא הפנה לסעיף 129(ה) לתקנות התעבורה, שם נקבע שבדרכ שאיתנה עירונית (כבעניינו), שבה של הדרך פניו ומיצב באספלט, ירכב רוכב אופניים בשול, קרוב ככל הניתן לשפטו הימנית.

הסגנור ציין, כי להבדיל מנהיגת תחת השפעת אלכוהול, שבה קיימ מדרג של כמות האלכוהול המותרת, הרי שלענין סמים מסוכנים, עצם הימצאותו של סם בגוףו של הנאשם מהו עבירה, ללא צורך בהוכחת השפעת הסם על הנהיגת. הסגנור הפנה לתיקון 15 **לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973**, שהפר את השימוש בסם קל לעבירת קנס בשלוש הפעמים הראשונות, וכן הפנה לדברי ההסביר שבhem צוין השימוש הגבוה בסם הקנאביס בקרב קבוצת הגילאים 18 - 40, המצביע על כך שמדובר בתופעה רוחות. טען, כי ראוי שתינתן התייחסות ברורה בתקנות של משרד הבריאות לנושא השפעת הסם בפועל ומשכה, חלף המצביע הקיימ שבו הימצאות של סם בגוף מהו חזקה חלוטה. הסגנור הפנה לדברי כבוד השופט שהם ברע"פ 14/6661 קוליה נ' מדינת ישראל [15.01.19], פסקאות 15 - 16, שם נאמר בין היתר:

"יתכן שיש מקום לבינה מחודשת של אחד ההיבטים שהוזכרו בבקשתו. אחת ההצלפות להגדרתו של 'שיכור' בפקודת התעבורה, היא '**מי שבגוףו מצוי סם מסוון או תוכרי חילוף חומרים של סם מסוון**' (סעיף 64ב). זאת, ללא התייחסות לשאללה מהו שיעור החומר האסור (או שרידיו) בגוףו של הנהיג, ולהבדיל מן ההצלפות העוסקות למי שבגוףו מצוי אלכוהול, אשר בהן נקבע שיעור מסוים של אלכוהול, שmagistr אדם **'שיכור'**. טען בפנוי, כי שימוש בסם עשוי להוות שרידים בגוףו של אדם גם למשך מספר שבועות. בהנחה שכך, דומה כי יש טעם בדבריו של המבקרים, לפיהם "תכלנו מצבים שבהם אדם איננו נתון תחת השפעת הסם, ולמרות זאת הוא מוגדר **'שיכור'** לפי האמור בפקודה", מאחר שבגוףו ניתן למצוא שרידי סם או **'תוכרי חילוף חומרים של סם מסוון'**, בשיעור כלשהו".

הסגנור הדגיש כי יש **לזקוף** לזכותו של הנאשם את העובדה שקיבל אחריות מלאה לתאונת ומיד לאחראית המתין לשוטרים ברכבו, וכן הודה כבר בראשית ההליכים, ובכך חסר מזמן היקר של בית המשפט ושל התביעה. הנאשם אף חסר בהבאתם עדות של עדי ראייה, בהם חברים וקרובי משפחה של המנוח. הסגנור ציין כי אומנם, אין להשוות לכאמנה של משפחת המנוח, אך חיו של הנאשם לא שבו למסלולם והוא ממשך לשלם מחיר כבד על הארץ, ומצטער עמוקely על האסון הנורא.

אשר לתיק הנוסף של נהיגה בפסילה, הבahir הסגנור כי הנאשם נתפס כשהוא נהוג בטור הcape שבו הוא גר, בדרך כלל קופת חולים, ולדבריו - היה לו פצע מדם ברגל, שבו אף עבר השתלות עור וטיפולים נוספים. צוין שהנאשם נשא בגין קר בעונש של 3 חודשים מאסר בגין סורג ובריח, וכי האירוע האמור אינו מלמד על זהלו או על התנהלות עבריתנית, כתענת ב"כ המשימה, וכי אין להחמיר עמו בגין קר.

הסגנור טען כי יש לתת את הדעת לשינוי המשמעותי בתפיסה המשפטית בעבירות מסווג זה, כעולה מהתיקון **של חוק העונשין בעבירות הריגת** (תיקון 137, ס"ח 2779), אשר קבע עונש מקסימלי של 12 שנות מאסר בגין עבירה של הריגת בקלות דעת (טען, כי זה היסוד המioxhs לנאשם, כעולה מסעיף 7 לכתב האישום). הסגנור ציין, כי אף שבעניינו מדובר במקרים עוניים אחר לחלוטין, התיקון האמור חל מיום 19.7.10, וכן על עבירה שבוצעה לפני יום התהילה ובטרם ניתן פסק דין חלוט, יש להתחשב בשינוי התפיסה של המשפט בבודנו לגורור את הדיון כאן.

אשר למדיניות העונשה, טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש הראו לפि הפסיקה בתיקים דומים, בעבורות של הריגה ונוהגה בשירות או תחת השפעת סם, נוע בין שנתיים לשושן מאסר, ופיצויים בשיעור של בין 15,000 - 30,000 ₪.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקין דין, שאליהם אתייחס בהמשך. אשר לתקופת פסילת רישון הנוהגה, אמר הסגנו כי אף שניתן להניח כי תיגר על הנאשם פסילה לתקופה ממושכת, ראוי להתחשב במוגבלותו הרפואית של הנאשם, שבגינה הוא חסר יכולת להתנייד, וכל רכב יוכל לסיע לו בעתיד, לאחר ריצוי עונשו. טען, כי לפי הפסיקה, מתחם העונשה בנסיבות אלה נוע בין שנתיים לשושן פסילת רישון נהיגה.

בסיכוןו של דבר, הסגנו עתר להטיל על הנאשם עונש הולםomidti, וביקש למקומו ברף התחתון של המתחם, זאת בהתחשב בהודיותו, קבלת האחריות, חסכו בזמן שיפוטי ונסיבותיו הרפואיות.

דבר הנאשם

9. הנאשם אמר את דבריו האחרון וניכר היה כי צערו על מה שעשו וגרם הוא כן ואמייתו, ולא רק בשל המחיר שהוא עתיד לשלם. הוא הביע צער על האירוע, אמר שהוא רק בן אדם, ובני אדם מטבחם טועים, והביע על כך חרטה. הנאשם פנה למשפחת המנוח ואמר שנלקח מהם אבא, והוא מבין את כאבם. הוא ציין כי הוא חולם על המנוח כל לילה, וכי היה לו מיד לאחר קרות התאוננה, כshedim, והזמן לו אמבולנס. הנאשם מסר כי מאז התאוננה הוא לא הולך לאירועים ובתוכו הוא מצוי בתחום אבל. הוא אמר לבני משפחת המנוח כי הוא אינו יכול להסתכל להם בעיניהם. כמו כן, סיפר כי אין לו משפחה וכי משפחתו נטשה אותו והוא פרנס את בני הבית. לדבריו, אין לו מי שיכל לעזרתו והוא גדל במקום זר ולא במקום שבו נולד, רק עם אמו ואחיו הקטנים. עוד אמר כי כל חייו פעל לפי החוק ומוצאות אלוהים להיות אדם טוב. בסוף דבריו שב והביע צער וחרטה על מה שאירע.

דין והכרעה

10. כפי שצווין לעיל, הנאשם לא עמד בתנאי מקדים לכניתה הסדר העונשי המוסכם לתוקף, משלא עליה בידי להפקיד את מלא סכום הפיצוי למשפחת המנוח, חרב מסטר דחוית של מועד הティיען לעונש בעניינו, ולנוכח זאת, יש לגזור את דיןו בהתאם לדרך המובנית שמתווה תיקון 113 לחוק העונשי.

11. מדובר, כאמור, בארוע אחד, ויש לקבוע מתחם עונש אחד.

קבעת מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבhan הורשע הנאשם הם שמירה על ביטחונו ושלומו של הציבור, לרבות ציבור משתי הדריך בכל, ושלמות גופו וחיו של המנוח, בפרט.

13. מידת הפגיעה בערכיהם הללו היא גבוהה מאוד, לנוכח התוצאה הקטלנית, שאין קשה ממנה - מוות של אדם, לצד הנזקים הקשים הנוסףים שנגרמו לבני משפחתו של המנוח בעקבות הטראגדיה שפקדה אותם. כלנית, רعيיתו של דני ז"ל,

ושתי אחיזותיו, ציפוי ואליה, שיתפו בעדותן ברגשות ובכאב רב בשבר העמוק שהוועה כל אחד מבני המשפחה עקב מותו של אהובם הicker, וניכר היה כי מדובר אף במקצת התמונה, וכי דין ז"ל הותיר בלבתו חלל עצום, והאובדן הוא כבד מנשוא.

14. באשר לנסיבות ביצוע העבירה: אמנם אין מדובר בתכנון מוקדם לבצע את העבירה, אך ברוי כי בתכנון מוקדם ניתן היה למנוע אותה. הנאשם נהג בחוסר אחריות עת החליט לנוהג ברכבו לאחר שצרך סם מסוכן קניביס, וambil' שישן בלילה שקדם לתאונה. הנזק הפוטנציאלי שעולול היה להיגרם הוא ממשמעותי ביותר, ועלול היה לכלול פגיעות נוספות בנפש, במיוחד לנוכח העובדה שהמנוח רכב על אופניו חלק מדבוקה של מספר רוכבי אופניים, שיכלו להיגע אף הם בתאונה. הנזק הקונקרטי שנגרם כבד ביותר, למעשה - הוא הנורא מכל - אובדן חי אדם, וכתוואה מכך פגיעה קשה ביותר בכל בני משפחתו של המנוח.

מדיניות הענישה הנוגעת

15. ב"כ המאשימה בבקשת כי בית המשפט יפסוק בהתחשב בכך שפסקת בית המשפט העליון מחייבת על מגמה של החמרה בענישה בעבירות תעבורה קטלנית, וזאת לנוכח ההבנה שלבית המשפט יש חלק נכבד במיגורן, וכפועל יוצא מכך - שמירה על חי אדם.

פסקאה מטעם המאשימה

16. בע"פ 7886/7 א/orאל מנו נ' מדינת ישראל [17.6.18] דובר בערעור של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של הריגה, נהגה ב מהירות מופרצת ונהיגה בשכרות. הנאשם איבד שליטה על הרכב בשל נהיגה ב מהירות מופרצת כשהוא שיכור, ובגופו תוכר חילוף חומרים של סם מסוכן, וגרם למותו של נוסע ברכב. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הולם של ארבע עד עשר שנות מאסר. לפחות התחשב בית המשפט בנסיבות האישיות של הנאשם ובמצבו הנפשי בגין התאונה, ולהזכיר עבורי הפלילי של הנאשם ובاهדר קבלת אחריות מלאה מצדיו על התאונה. הנאשם nidon לשש שנות מאסר, קיבל מאסר מותנה, פסילה למשך 20 שנים ופיצוי בסך 30,000 ₪ למשפחה המנוח (ת"פ (מחוזי ים) 15-08-041944 מדינת ישראל נ' א/orאל מנו [7.9.17]). בהמלצת בית המשפט העליון המערער חזר בו מערעorio והערעור נדחה. יצוין, כי נסיבות המקירה שם חמורות יותר מב uninינו, בעיקר לנוכח העבירה הנוספת של נהיגה ב מהירות מופרצת, עבר פלילי של הנאשם ובפרט - העדר נטילת אחריות מצדיו.

בע"פ 6105/6 מני חזון נ' מדינת ישראל [13.7.17] [ענין חזון] הורשע הנאשם, על פי הודהתו, בעבירות של הריגה, נהיגה בשכורות תחת השפעת סם הקניביס ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נחבל אדם או נזק רכוש. הנאשם סטה ללא כל סיבה לנטייב הנגיד, תוך חציית קו הפרדה רצוף ופגע ברכבו של המנוח. נקבע כי מתחם העונש ההולם הנע בין ארבע עד עשר שנות מאסר ונגזרו על הנאשם עונשים של חמש שנות מאסר, מאסר מותנה, פסילה למשך 15 שנה ופיצוי בסך 20,000 ₪. יצוין, כי שם התבקשה ענישה חמורה יותר מב uninינו, לנוכח עבורי התעבורי של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שהציג את מימד הבהיר לנוהג תחת השפעת סם מסוכן, ובכךינו שלושה כללים מנחים לענישה על עבירות של גרים תאונה קטלנית תוך שימוש ברכב: קדושת החיים, מידת האשמה של הנהג וגימוד הנסיבות האישיות של הנהג לנוכח התוצאה הטרגית של התאונה (פסקה 2).

בע"פ 4347/16 טוביה בן יהודה נ' מדינת ישראל [15.2.17] הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של הריגה,
עמוד 8

נהיגה בשכרות, או ציות לرمזור אדום, וכן בעבירות נוספות של תקיפת ז肯 וגרימת חבלה חמורה, תקיפת שוטר, איוםים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם נסע בנהיגה פרועה ובמהירות מופרזת, כשבdemו 59 מ"ג % אלכוהול, תוך ח齊ית רמזור אדום, ופגע מאחור במנוח שעמד עם הקטנווע ברמזור האדום. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות התעבורה נuu בין ארבע לשבע שנים מסר וגזר על הנאשם שבע וחצי שנים מאסר (בית משפט קמא צין בגין הדין כי העונש בגין עבירות התעבורה הוא שׁוחצ' שנות מסר מתקף לכל המאסר - ת"פ (מחוזי מרכז) 14-05-31284 מדינת ישראל נ' טוביה בן יהודה [20.4.16]). בהמלצת בית המשפט העליון מישר המערער את ערעורו, והוא נדחה. עסקין באירוע שנסיבותו חמורות יותר מבוגניננו, אף כולל עבירות נוספות.

בע"פ 8046/15 **אתלאי אדגן נ' מדינת ישראל** [18.4.16] דובר בגין מהרשותם על פי הودאתן בעבירות של הריגה, חבלה חמורה ונήגנה בשכרות. הנאשם נגע לפנות בוקר ברכב כשהוא עייף, ולאחר ששתה מספר משקאות אלכוהוליים, כשריכוז האלכוהול בدمו היה 110 מ"ג %, הואנדרם וסתה לתעלת בצד הדרק, ובכך גרם למותה של נסעת ולפצעיתה של נסעת נוספת. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-10 שנות מסר ונגזרו עליו חמש שנים מסר, רכיב של מסר מותנה, אפשרות רישון נהיגה למשך 12 שנים, פיצויים למשפחה המנוחה ולפגיעה נוספת בסך 50,000 ₪ לכל אחת (ת"פ (מחוזי מרכז) 14.10.15) 50235-01-14 מדינת ישראל נ' אדגן [14.10.15]). ציון, כי מדובר היה ב策יר נורטובי, עם שתי הרשעות תעבורה שאין קשות, שלקח אחריות מלאה על מעשיו. בהמלצת בית המשפט העליון מישר המערער את ערעורו לעניין תקופת המאסר (כמו כן, נקבעו תשומות לעניין יתרת הפיצוי).

ע"פ 2842/10 **נו' קלדרון נ' מדינת ישראל** [23.1.12] עוסק בערעור של הנאשם על הכרעת הדין וחומרת העונש, וערעור שכנגד של המדינה על קולות העונש. הנאשם הורשע בעבירות של הריגה, גרם חבלה של ממש, ח齊ית צומת ברמזור אדום, סטייה מנתיב נסיעה, מהירות בלתי סבירה ונήגנה תחת השפעת אלכוהול, וחוכה מעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים. מדובר בגין בן 19, ללא עבר פלילי, שנגע בנסיבות של 12 קמ"ש, כשבdemו ריכוז של 62 מ"ג % אלכוהול, ובעת שחזקה ברמזור אדום איבד שליטה על הרכב וגרם למותה של נסעת ברכבו ולפצעיתה של נסעת נוספת. בית המשפט קבע גזר על הנאשם ארבע שנים מסר, רכיב של מסר מותנה, אפשרות רישון נהיגה למשך 15 שנים, קנס בסך 10,000 ₪ וכן פיצוי בסך 40,000 ₪ להורי המנוחה ופיצוי בסך 5,000 ₪ לפצועה. פסק הדין של בית המשפט העליון כולל אמרות כי "ראוי שرف הענישה בעבירות של נהיגה בשכרות, אשר הביאו לתוצאות קטלניות, יוחמר, ושיקף את ההוקעה הנדרשת להתנהגות זו" (פסקה 32 לפסק הדין). ערעור המדינה התקבל ורכיב המסר החומר לחמש וחצי שנים.

ע"פ 398/04 **מדינת ישראל נ' דני בניאשוויי** [20.12.04] עניינו בערעור הנאשם על הרשעתו וחומרת העונש וערעור שכנגד על קולות העונש. מדובר בגין מהרשותם של הריגה ונήגנה תחת השפעת סם מסוכן ונידון ל-21 חודשים מסר, מסר מותנה, אפשרות רישון נהיגה לשבע שנים. הנאשם סטה מנתיב נסיעתו והתנגש במשאית חונה וגרם למותה של נסעת ולפצעיהם של יתר נוסעי הרכב. הערעור על הכרעת הדין נדחה ועונשו של הנאשם הוחמיר לאربع שנים מסר.

פסקה מטעם ההגנה

17. בע"פ 6568/16 **מנהל אסעד נ' מדינת ישראל** [8.1.19] נדחה ערעורו של הנאשם על הרשעתו ועל חומרת העונש שהוטל עליו במסגרת בת"פ 41283-04-12 (מחוזי נצרת) מדינת ישראל נ' מנהל אסעד [3.7.16]. הוא הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של הריגה, מעשה פיזיות תוך נהיגת רכב, נהיגה בשכרות, נהיגה בנסיבות

מופרצת, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה במצב המונע שליטה ברכב ומסכן עובי דרכ, גריםת חבלה לאדם ולרכוש ברשלנות. הנאשם נהג במהלך מופרצת בהיותו שיכור, כשרמת האלכוהול בدمו הייתה 139 מ"ג %, ובעת עקומה חדה איבד שליטה על הרכב, סטה והתהפרק על גנו. כתוצאה מההתאונת נהרגה נסעת ברכבו, והנפטר ונוסף נפצעו. נקבע מתחם ענישה שנע בין שנתיים לשבע שנים מאסר. נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר ופסילת רישיון נהיגה למשך 12 שנים. יצוין, כי הנאשם טען כי אין קשר בין האלכוהול ששתה לפני התאונת לבין התרחשותה. עוד יצוין, שהנפטר סבל מנזק נפשי בעקבות התאונת. בית המשפט העליון דחה, כאמור, את הערעור, תוך אמרה כי העונש מקל, כי בית משפט קמא מיצה בעונשתו הן את מידת הרחמים, הן את מידת החסד, אין קשר יותר לניסיונות האישיות של המערער במקול שיקולי בית המשפט בגור הדין, וספק אם הנאשם ראוי להתחשבות האמורה, לאור הקושי שלו להוכיח בcourt שנאג בשכרות ובצורה פזיה, ובקשר בין שתית אלכוהול וניגומו הפזיה, לקרות התאונת.

בע"פ 1317/15 **יוסף עאייש נ' מדינת ישראל** [14.12.15] הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות של הריגה וניגינה בקלות ראש שגרמה לתאונת בה ניזוק רכוש ונחבל אדם. הנאשם עצר את רכבו בשלבי כביש 1 וטור נתילת סיכון בלתי סביר, החל בפתאומיות לחצות את אי התנועה במטרה להגיע לנطיב המוביל לכביש 6. בכך נסע נגד כיוון התנועה וחסם את נתיב נסיעתו של רכב אחר, שהתנגש בו בעוצמה. בתאונת נהרגה נסעת ברכבו של הנאשם ונפצעו נוספים. הנאשם נידון ל-27 חודשי מאסר, תוך סטייה לקולא מהמתחם שלא משיקולי שיקום (אלא בשל גילו המתקדם של הנאשם ומצבו הבריאות), פסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים ופייצוי בסך 20,000 ₪ למשפחה המנוחה. הערעור נדחה. יודגש, כי שם דובר במקרה פחות חרום מבניינו, בהעדר עבירה של נהיגה בשכרות.

בע"פ 4441/13 **פלונית נ' מדינת ישראל** [14.8.14] הנאשם הורשעה על פי הودאתה בעבירות של הריגה וגרימת חבלה חמורה (שתי עבירות). הנאשם נהגה תחת השפעת אלכוהול (רכיב האלכוהול בدمו היה 99 מ"ג %), לא שמרה מרחק מהרכב ש לפניה, וכשה נעצר בפתאומיות, הנאשם סטתה מנתיבה, חצתה שטח הפרדה בניי והתנגשה ברכב שנגע בנתיב נגדי. כתוצאה מההתאונת נהרג אחד מנוסעי אותו רכב ונפצעו שניים נוספים. התביעה הגבילה את עצמה לשנתיים מאסר והנפטרת נדונה לשנת מאסר, תוך סטייה ממתחם הענישה לקולא, בהתחשב בנסיבות הרפואיות הקשה וניסיונות האישיות (הנפטרת גורשה ואם לשולשה, ללא עבר פלילי ותעבורי) וכן לפסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים ופייצוי למשפחה המנוח ולפצעיים, בסך 10,000 ₪ לכל אחד מהם. ערעור הנפטרת העונש נדחה.

בע"פ 2163/07 **רזי סעת נ' מדינת ישראל** [17.10.07] הורשע הנאשם בבית משפט קמא בעבירות של גרם מוות ברשלנות, נהיגה בשכרות, אי מסירת פרטימ, אי דיווח על תאונה ואי הזמנת אמבולנס. הנאשם, שהיה נתון תחת השפעת משקאות משלכים, לא הבין שני הולכי הרגל שחצו את הכביש (שלא מעבר ח齊יה) ופגע בהם. הולכת הרגל נהרגה ובעלנה נפצע. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והרשיע את הנאשם בעבירה של הריגה תחת עבירה של גرم מוות ברשלנות, וכן בעבירה של חבלה חמורה, והחמיר את עונש המאסר מ-24 ל-36 חודשיים, בשים לב לכך שערכאת הערעור אינה מזכה את חומרת הדין. כמו כן, הוטלו עונשי מאסר מותניים ופסילת רישיון נהיגה למשך 14 שנים.

בע"פ 6261/05 **יוסף אמר נ' מדינת ישראל** [9.3.06] מדובר בנפטר שהורשע בעבירות של הריגה, נהיגה בשכרות ואירוע רמזוב. הנאשם נהג לפנות בוקר, לאחר ששתה משקאות משלכים, נכנס לצומת במחירות גבוהה ובניגוד לרמזור אדום והתנגש במונית שנכנסה לצומת ברמזור יורך, כתוצאה לכך נהרגה נסעת ישיבה ברכבו של הנאשם (המנוחה עמדה להינשא לאחיו), וכן נפצעו נוספים. הנאשם נדון לשנתיים מאסר ולפסילת רישיון נהיגה של 15 שנים. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש, למורות הטרגדיה האישית ומצבו הנפשי עקב כך, נדחה.

בת"פ 11-11-31336 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' ממום מוקزادה [10.3.19]**, שאלוי הפנייה הגנה, שניתן על ידי מותב זה, הורשע הנאשם, שהודה במיוחס לו לאחר שמיית הוכחות, בעבירות של הריגה ונהייה בשכבות. הנאשם נהג ברכבו כשבduto תוצר חילוף החומרים של החומר הפעיל בקניביס בריכוז של 716 mg/ml. יצוין, כי מהעדויות (לרובות של המומחית מטעם התביעה) עליה כי לא הייתה השפעה בפועל של סם הקניביס על הנאשם בזמן התאונה. הנאשם לא שם לב לנדרש למתרחש בכיביש, ובמקרה לבлом את רכבו, כאשר רכב שנסע לפניו העט לפניו מעבר ח齊יה, הנאשם סטה לנתייב הנגדי, פגע ברכב שלפניו ותוך מעבר על אי תנועה בניו, דרש למוות הולכת רgel שעמדה במקום עם נסדתה הפעוטה בעגללה. בדרכו הנאשם אף פגע ברכב נוסף. קבועתי שם כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש לשש שנים מאסר, וגורתי על הנאשם שלוש שנים מאסר, עונש אליו עתרו הצדדים במשותף במסגרת הסדר הטיעון, וכן מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה למשך 13 שנים (ה堙יעה טעונה ל-15 שנים פסילה והגנה ביקשה להסתפק ב-10 שנים פסילה), וכן פיצוי למשפחה המנוחה בסך 15,000 ₪. יצוין, כי מדובר בנאשם נורטטיבי שלקח אחריות והביע חריטה ונעדר עבר פלילי, אך ריכוז החומר הפעיל בקנאביס שנמצא בדומו של הנאשם שם גבוהה מבעניינו.

פסקה נוספת

18. ATIICHIS LEEHON LIMSPER PESKI DIN NOSFIM, HROLONUTIIM BEUNI LEZHORAT HADIN BEUNIENO, TUR SHIMTA LB SHINUIIM MACHOIVIM.

בע"פ 18/2594 **בדוי נ' מדינת ישראל [25.3.19]** דחה בית המשפט העליון ערעור של העונש שנגזר עליו בגין הרשעתו, לאחר ניהול הוכחות, בבחירה עבירות של הריגה, נהיגת רכב בנסיבות, נהייה בשכבות, צוות לרמזור אדום וגרימת חבלה של ממש. המערער היה מעורב בתאונת שנגרמה בעקבות כך שהוא נכנס לצומת באור אדום, בהיותו שיכור, ובמהירות בלתי סבירה, דבר שהוביל להתנגשות עם רכבו של המנוחה, שנהרגה כתוצאה מכך. ריכוז האלכוהול בדומו היה 76 מ"ג %. הוטלו עליו עונשים הכוללים 5 שנים מאסר בפועל, מאסרים מותניים, 12 שנים פסילה בפועל, קנס כספי ופיצוי כספי לעזובן המנוחה, בסך 25,000 ₪. מדובר היה בצעיר, נעדר עבר פלילי, שהחל בתחום שיקום לאחר הרשעתו.

בע"פ 13/7066 **אלמליח נ' מדינת ישראל [22.12.15]**, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של הריגה, חבלה חמורה ונהייה בשכבות (שकמה מכך סייר להידק לשידי אלכוהול) ונהייגת רכב בנסיבות ראש. הנאשם הסיע 6 נסעים ברכב, שבו מותרת נסיעתם של 5 נסעים בלבד, כשרובם אינם חגורים, וזאת כשהוא שיכור ועייף וחבריו אף הזהירו אותו לבlynag במצב זה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבעה לשנים של שנות מאסר, ונגזרו עליו ש שנות מאסר, תוך התחשבות בכך שהנאשם עצמו נפגע בתאונת, לצד מאסר מותנה, 20 שנים פסילה ופיצוי למשפחה המנוח בסך 20,000 ₪. בית המשפט אף העיר, כי היה על המאשימה לעתור לעונש חמור יותר, וזאת לנוכח הצורך להחמיר בענישה בעבירות הריגה בתאונות דרכים. הערעור שהוגש בבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 13/7901 **אייד סלוטה נ' מדינת ישראל [9.6.15]** נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של הריגה, נהיגת תחת השפעת משקה משכר, נהיגת בשכבות, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגת במהירות מופרצת ונהייה במהירות בלתי סבירה. הנאשם נהג בנסיבות של כ-95 קמ"ש, ובצאתו מעקומה החל "להסתבס" עם רכבו, סטה למסלול הנגדי והתנגש ברכב אחר. כתוצאה מההתאונה נהרגו נושע שהיה ברכבו של הנאשם והנגן ברכב השני והנאשם נפגע. כשתו"ם לאחר התאונה נמצא בדומו של הנאשם ריכוז אלכוהול של 94 מ"ג %. נגזרו עליו ש שנות מאסר, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה למשך 20 שנים ופיצוי משפחות הקורבנות בסך של 50,000 ₪ כל אחת. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 14/1894 **אנדרי צ'אkol נ' מדינת ישראל [13.1.15]**, נידון ענינו של נאש שהורשע בעבירות של הריגה, חבלה חמורה וניגזה תחת השפעת משקאות משכרים. המערער, נהג חדש, שתה לשכירה ולאחר לילה ללא שינה הסיע ברכב שלושה נוסעים, מבלי שווידא כי הם חגורים בחגורות בטיחות. במהלך הנסיעה איבד את השילטה ברכב, סטה מנתיב הנסיעה והתהפך. שניים מהנוסעים נחבלו קשות ואחד מהם נהרג במקום. נקבע מתבחן ענישה שנעו בין 4 ל-10.5 שנות מאסר, ועל הנאש, בעל עבר פלילי מכובד המצוי בראשית הליך שיקום, נגזרו 8.5 שנות מאסר. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 3214/13 **דימטריו קלשנוקוב נ' מדינת ישראל [2.10.14]**, הנאשם הורשע, על פי הودאות, בעבירות של הריגה, ניגזה תחת השפעת משקאה משכר, סטייה מוגנת נסיעה, מהירות בלתי סבירה וניגזה ללא פוליסטט ביטוח בת-תקף. הנאשם נהג ברכב לאחר שתית משקאות אלכוהוליים במידה שעולה כדי ניגזה בשכירות, סטה ממסלולו ואיבד שליטה על הרכב, שעלה על אי תנועה בניין והתנגש בעמוד רמזורי ובעמוד תמרור. כתוצאה לכך, אחד מחבריו של הנאשם שנסע עמו ברכב נהרג והנאש עצמו נפצע. נגזרו עליו 52 חודשים מאסר, מאסר מותנה, פסילת רישוין ניגזה למשך 12 שנים ועונשים נלוויים. בית המשפט התחשב בಗלו הצעיר של הנאשם, נסיבות המשפחתיות ועדויותיהם של עדיו אופי מטעמו. מנגד, נשללו חומרת העבירות, תוך התייחסות לשיקולי הרתעה וגמול. בית המשפט העליון דחה את הערעור, חרף התרשםותו ממאמצי השיקום של הנאשם, מחרטתו ונטילת האחריות, שכן כלל שיקולים כבר נלקחו בחשבון בגזר דין של בית משפט קמא.

בע"פ 4169/09 **יצחק דנינו נ' מדינת ישראל [16.12.09]**, נידון ערעור נאש, שהורשע על פי הודאות, בעבירות של הריגה וניגזה בשכירות, ונגזרו עליו 36 חודשים מאסר, מאסר על תנאי, ופסילת רישוין ניגזה למשך 20 שנים. הנאשם נהג ברכב כשolidו ישב המנוח, שלא היה חגור בחגורת בטיחות. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול (רכיב של 475 מיקרוגרם אלכוהול בלבד אויר נשוף), והוא נהג במהירות של כ-120 קמ"ש, אף שהמהירות המותרת הייתה 90 קמ"ש. הנאשם הסיט את מבטו מהכביש כדי להחזיר קופסת סיגריות לכיס, וכ途פה מהאלכוהול שלגם והמהירות המופרצת שבה נהג, איבד את השליטה על הרכב ופגע בעוצמה במעקה הבטיחות. בהמשך, הוטחה המכונית ברכב אחר ושבה ונגעה במעקה הבטיחות. כתוצאה לכך, נגרם מוותו של המנוח, בעוד שהנאש, בעוד שהנאש ונוסעים ברכב האחר נפצעו קל. ערעורו הנאשם על גזר הדין נדחה, בגיןוק כי העונש שהושת עליו מצוי בטוח שעליו הסכימו הצדדים בצד הטען, וכי הנאשם חטא בניגזה רשלנית, בנסיבות מופרצת, ושעה שהיא נתן תחת השפעת משקה משכר. בית המשפט ציין כי השהייה בתנאי כליה למי שאינו מORGEL בה, היא אכן קשה ומיסרת, אך "קשה הוא שבעתים האISON שהמיתה התאונה על הקורבן ובני משפחתו".

19. לנוכח המפורט לעיל, עולה כי פסיקת בית המשפט העליון מבטאת מסר ברור באשר למידניות הענישה המתחייבת ענינו של מי שניגזה ברכב בשכירות וגורם למוות של אדם. פסקין הדין שנסקרו לעיל משקפים מעוד רחוב של מקרים שחלקים מיעדים על מתחמי ענישה גבוהים יחסית ולאחר מכן על אבחנות חינויות לגבי נסיבות מחמירויות יותר או מקלות יותר, הנעדדרות מענינו (כגון: רמת אלכוהול/סם גבוהות או נמוכות יותר, היות הנאשם נהג צער, היעדר מרכיב של ניגזה אחריו לילה ללא שינוי, ניגזה מעל המהירות המותרת ובניגוד לתמורות, הרשעה בעבירות חמורות. נסיפות וכו"ב) אני קובעת כי מתבחן העונש הולם בנסיבות המקירה שלפנינו, נע בין ארבע לשבע שנות מאסר בפועל.

20. אין במקרה דין מקום לסתות מתחם העונש לקולה או לחומרה, והצדדים אף לא טענו לכך. לא נتابקש תסוקיר בענינו של הנאשם ולא נטען לשיקום.

מקום הנאשם בתוך מתחם העונישה

21. הנאשם שלפנינו, בחור צער לא עבר פלילי.

בהעדר תספיר בעניינו, המידע בדבר נסיבות האישיות התקבל מתוך דבריו האחרון ומטייענו של בא כוחו. מалаה עולה כי הנאשם גדל בנסיבות משפחתיות לא פשוטות: בהיותו בן 6 אביו עזב את הבית והקשר עמו נותק, וה הנאשם נאלץ לתרום באימו ובאחיו הצעירים במשך שנות ילדותו. כמו כן, עולה כי הוא נעדר מסגרת משפחתית תומכת ויציבה, אף במישור הכלכלי. במהלך השנים האחרונות באופן נורטטיבי וחurf מצבו הרפואי המגביל, בעקבות פציעתו ברגלו, שבגינה הוא גורר רגלי ואף הוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי, הנאשם עבד למחייתו, פרנס את משפחתו, ואף עובד כיום. مكان ניתן להסיק כי פגיעת העונש בגיןם ומשפחותם תריה משמעותית, אך לא יצאת דופן יחסית לנאים אחרים שנגזר עליהם עונש מאסר בפועל. עניינו של הנאשם יש לזכור כי בגין עבירה הנהיגה בזמן פסילה, שאותה ביצעה לאחר הארוע מושא כתב האישום, הוא נשא עונש מאסר בן 3 חודשים, לאחר סורג ובריח, כך שבפועל אין מדובר במאסרו הראשוני.

ציוון, כי חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד היום נובע, כאמור, מספר דחויות במועד הדיון שניתנו בניסיון לאפשר לנאים את לגיס את מלא סכום הפיצוי.

אפשר יש לזקוף לזכות הנאשם כי לקח אחריות מלאה על מעשיו באופן מיידי, שיתף פעולה עם רשות החוק מיד עם קרות התאונת. הוא הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסר בזמן שיפוטו ובצורך בהבאת עדים, בחלוקת חבריו הקרובים של הנאשם, שרכבו עימיו. לאורך הדרך הביע הנאשם צער וחרטה על ההשלכות הקשות של התנהלותו באירוע, שהובילה לתאונת הטרגית, וכן סיפר כי הוא מתקשה להתואוש נפשית מהתאונת וחוי בתחשות אבל תמידית על שאירע. בהמשך לכך, הנאשם אף ניסה לתת לכך בירוי וערך מאץ להשלים את תשלום סכום הפיצוי שנקבע במסגרת הסדר הטיעון המקורי, ואף שילם חלק ממנו, אך מצבו הכלכלי הדחוק לא מאפשר את תשלום הפיצוי כלו.

מצד שני, לחומרה יש לזקוף לחובת הנאשם את התנהגותו חודשים ספורים לאחר ארועי כתוב האישום דן, שבמסגרתם נהג כשהוא פסול רשיון. שמעתי את הסברינו הנאים לדבר, אך היה עליו למצוא כל פתרון אחר למצוקתו הרפואי, מלבד ביצוע עבירה נוספת בתחום ממש, שבו גרם לאסון הנורא מושא תיק זה, והכל - רק שבוע אחרי שנפל רשיון עד תום ההליכים. לפיכך דומה, כי חרף דבריו הנוגעים ללב של הנאשם בדבר הצער והחרטה המפעמים בו עקב התאונת, יש צורך בהערכתה אישית ממשית כלפיו.

הצריך בהערכתה הרבים במקרים כגון אלה שמשמעותם ביותר. תאונות הדרכים הן ללא ספק "מכת מדינה", ובמבחן התוצאה, ברור שאין מודעות מספקת לנזקים האיוניים שגורמות התנהגוויות כגון זו של הנאשם בעניינו. השילוב של צrichtת קנים, לילה ללא שינה ונוהגה הוא שילוב שוויזר - כפי שציינה התובעת - "פצצה מתתקתקת", והענישה חייבת להביא דבר זה לידי ביטוי. עם זאת ברור, כי אין עונש שיקל על כאבה של משפחתו של דני זיל, ועל חסרוונו אצל כל אהוביו.

22. בסיכוןו של דבר, אחזור על דברים שנאמרו על ידי כבוד השופט הנדל בעניין חזה:

"עם כל ההבנה למצבו האישית של המערער, ברוי כי יש לשים את הדגש במקומות אחרים. ראשית לכל, הזרקורים מופנה אל נפגע העבירה. המנווח היה בן 34 ואב ושלושה. גרימת מוות של המנווח הביאה להריסת עולם ומלוואו, והמחיר שאותו שילמה משפחחת המנווח אינו ניתן לשיעור. שנית, הדגש מושם על החברה בכללותה, ועל הנפגעים הפוטנציאליים ממנהגה רשלנית ופושעת. בהינתן דגשים אלה, ישנים שלושה כללים מנחים לעונשה על עבירות של גרימת תאונה קטלנית תוך שימוש ברכב. הכלל הראשון, קדושת החיים. הכלל השני, והוא שיקול מרכזי בעונשה, הינו מידת האשמה של הנהג. הכלל השלישי קובע כי הנسبות האישיות של הנהג מתגדדות נוכחות התוצאה הטרוגית של התאונה".

23. לנוכח כלל האמור לעיל, ובאיוזן מכלול השיקולים בગדרת דין של הנאשם, מצאת כי יש לנקם את הנאשם מעט מתוך לאמצע מתחם העונשה לעניין רכיב המאסר בפועל.

עונש פסילת רישיון הנהיגה

24. לעניין רכיב פסילת רישיון הנהיגה, שקלתי את עברו התעבורתי של הנאשם ואת הנسبות שפורטו בפסקה 21 לעיל. מלאה עולה הצורך בעונש פסילה מרתיע ומינעתי. לפיך, אני מוצאת לנכון להטיל עונש של פסילה לתקופה ארוכה מזו שעתר לה ב"כ הנאשם, וקצתה מזו שעתרה לה ב"כ המאשימה, אשר תבטא את המסר הבורר הנדרש בעבירות אלו, ותנסה במצטבר לפסילה שהוטלה עליו בגין האrouע מיום 28.7.17.

רכיבים כספיים

25. מאחר שאינו מתכוונת להוורות על תשולם פיקצי, שיתן ביטוי לנטיית האחוריות המלאה והבעת החרצה מצד הנאשם, וכן הכרה (אם כי סמלית) בסבלה הרוב של משפחתו של המנווח, לא אטייל על הנאשם קנס, וזאת לנוכח מגבלותיו הכלכליות של הנאשם, שכאמור הובילו לאי עמידה בגין הסכם שנדרש לשם עמידה בהסדר הטיעון הסגור שלולו סוכם בתחילת. אצ"נ, כי הכרה במגבלות אלה טוביל להשתתת פיקצי נמוך מזה שהוסכם, ופריסתו לתשולם הפיזי, אף אם יהיה גבוה באופן משמעותי, לא יכול לשקוף את הנזק הכספי, הכאב והצער העמוק, שנגרמו לבני משפחתו של דין ז"ל.

סיכום

26. על יסוד כלל השיקולים שמניתי לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן 58 חודשים;**

ב. מאסר בן 12 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת הריגה;

מاسر בן 8 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירת נהיגה בשכרות, או גרם מוות ברשלנות;

ג. **פסילה** בפועל מלאחזיק או מקבל רישיון הנהיגה **למשך 13 שנים מיום הפסילה המנהלית**, שתהייה

במצטבר לפסילה שהוטלה עליו בגין הארווע מיום 28.7.17;

ד. 24 חודשים פסילה על תנאי מלקל או מלחהץ רישון נהיגה, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שנתיים מיום שניתן לו רישון בעבר בעירה בה הורשע, או גרם מוות ברשלנות;

ה. **פייצוי לטובת משפחת המנוח בסך 60,000 ₪**, אשר ישולם ב-25 תשלוםמים, שווים ורצופים, החל מיום 2.11.19, ובכל 1 בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי עמידה בשני תשלוםמים רצופים תעמיד את כל יתרת הפיצוי לפירעון מיד. התשלומים יופקז בבית המשפט ויועבר לבג' כלנית רם, בהתאם לפרטיהם שיימשו במציאות בית המשפט. הסכום שהופקז זה מכבר יחשב כחלק מהפייצוי.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה תשרי תש"פ, 24 אוקטובר 2019, בנסיבות הצדדים.